

तवच तवैवअज्ञत्वात् लोकेदृष्ट्याह वैदेह्याइत्यादि ॥ २७ ॥ विष्टरस्तपस्विनामासनविशेषः ॥ पंचाशद्भिर्भेदेद्वह्नातदर्धेनतुविष्टरइत्युक्तेः ॥ २८ ॥ मुनिवदामिपं सूदैर्वि
शिष्टसंस्कारसंस्कृतंमांसं ॥ तेनेदंमेध्यमिदं स्वादुनिष्टमिदमग्निनेतिवक्ष्यमाणेननविरोधः ॥ तस्य शुद्धमांसपरत्वात् ॥ मुनिवदित्युक्त्या श्राद्धीयादिमांसपरत्वाच्च ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ वन्यानि वानप्रस्थयोग्यकर्माणि ॥ आसेवमानः आचरन् ॥ यद्वा वन्यानि वल्कलानि दधानःवर्तयन् ॥ जीवयन् ॥ ३१ ॥ यष्टिः शाखा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

देविनूनंनजानीषेमहद्भयमुपस्थितं॥इदंतवचदुःखायवैदेह्यालक्ष्मणस्यच॥२७॥गमिष्येदंडकारण्यंकिमनेनासनेनमे॥विष्टरास
नयोग्याहिकालोयंमामुपस्थितः॥२८॥चतुर्दशहिवर्षाणिवत्स्यामिविजनेवने॥कंदमूलफलैर्जीवहित्वामुनिवदामिपं॥२९॥भर
तायमहाराजोवराज्यंप्रयच्छति॥मांपुनर्दंडकारण्यंविवासयतितापसं॥३०॥सषट्चाष्टौचवर्षाणिवत्स्यामिविजनेवने॥आसे
वमानोवन्यानिफलमूलैश्चवर्तयन्॥३१॥सानिरुक्तेवसालस्ययष्टिःपरशुनावने॥पपातसहस्रादेवीदेवतेवद्विदश्रुता॥३२॥ताम
दुःखोचितांदृष्ट्वापतितांकदलीमिव॥रामस्तूत्यापयामासमातरंगतचेतसं॥३३॥उपावृत्त्योत्थितांशीनांवडवामिववाहितां॥पांसुगुं
ठितसर्वांगीविममर्शचपाणिना॥३४॥साराधवमुपासीनमसुखार्तासुखोचिता॥उवाचपुरुषव्याघ्रमुपशृण्वतिलक्ष्मणे॥३५॥
यदिपुत्रनजायेथाममशोकायराघव॥नस्मदुःखमतोभूयःपश्येयमहमप्रजाः॥३६॥एकएवहिवंध्यायाःशोकोभवतिमानसः॥
अप्रजास्मीतिसंतापोनत्यन्यःपुत्रविद्यते॥३७॥

वाहितां पूर्ववाहितभारां ततःश्रमनिवृत्तये उपावृत्त्य भुवितुंठनंकल्पोत्थितां वडवामिव ॥
॥ ३४ ॥ असुखेन सुखनारोनाता ॥ उपासीनं समीपेस्थितं ॥ ३५ ॥ अप्रजाः बंध्या ॥ अतः बंध्यात्वात् भूयःबंध्यादिकं पुत्रवियोगदुःखं नपश्येयं ॥ ३६ ॥ बंध्यात्तदुः
खमितःसुसहमित्याह ॥ एकएवेति ॥ अप्रजास्मीतिमानसशोकाभिनयः समासांताभावोऽनित्यत्वात् ॥ संधिर्वार्षित्वात् ॥ ३७ ॥